

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **L. H.**, nar. ...., bytem ..... zastoupeného JUDr. Františkem Veselým CSc., advokátem se sídlem advokátní kanceláře 110 00 Praha 1, Václavské nám. 66, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobce má povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 1.240,-Kč do 15-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě žalobce uvedl, že v rámci správního spisu vydal Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání dopravního přestupku. Žalobci bylo vytýkáno, že spáchal dopravní přestupek, spočívající v překročení povolené rychlosti svým osobním vozidlem zn. ...., rz. .... Rozhodnutím správního orgánu ze dne 23.4.2012 pod č.j. .... byla žalobci uložena sankce, jmenovitě pokuta ve výši 8.000,-Kč a dále zákaz činnosti, spočívající v řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců. Právní moci nabylo předmětné rozhodnutí dnem 1.6.2012.

Žalobce nevyužil všechny opravné prostředky, neboť předpokládal, že jeho zmocněnec využije všechny oprávnění, která umožňuje správní řád a v rámci tohoto mandátu podá opravný prostředek nebo tohoto právního postupu nevyužije.

V mezidobí se však objevily závažné, dříve neznámé skutečnosti, které mohly mít nepochybně vliv na vydané rozhodnutí proti žalobci ve výroku o vině a trestu. Proto žalobce zvolil postup podle ust. § 100 a násl. správního řádu, kdy může účastník původního řízení podat žádost o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ve věci za dále uvedených podmínek.

Důvodem k povolení obnovy správního řízení byly v daném případě dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno.

V daném případě se stal novou skutečností fakt, že v inkriminované době nemohl žalobce objektivně sledovat dodržování předepsané rychlosti pro technickou poruchu měřicího zařízení, bezprostředně zjištěné jeho kolegou při technické prohlídce v rámci zamýšleného prodeje auta.

Tato závažná skutečnost však byla žalobci sdělena teprve 8.8.2012, kdy neprodleně prostřednictvím právního zástupce obstaral i písemné potvrzení o této skutečnosti od příslušného autoservisu. Je nepochybné, že pokud by žalobce věděl, že v době spáchání údajného přestupku vykazovalo jeho vozidlo technickou závadu, jistě by tento argument použil v rámci odvolacího řízení.

Žalobce podal dne 15.8.2012 podle ust. § 100 a násl. správního řádu návrh na obnovu správního řízení včetně zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně v předchozím správním řízení. Správní orgán, tj. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, vydal rozhodnutí ze dne 22.8.2012, pod č.j. .... JID: ....., kterým návrh na povolení obnovy řízení zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Krajský úřad kraje Vysočina správnímu orgánu vytkl několik závažných chyb, které byly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

Poté žalobce požádal o nahlédnutí do správního spisu u žalovaného, aby si zajistil před vydání rozhodnutí o odvolání potřebné další podklady pro případné doplnění odvolacího řízení. Tento úkon správního řízení byl pracovníkem žalovaného přislíben, ale než došlo ke sjednané následné schůzce, obdržel žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 9.10.2012, kdy žalovaný rozhodl tak, že odvolání žalobce se zamítá a napadené prvostupňové správní rozhodnutí se potvrzuje.

Správní žalobu může podat ten subjekt, který je přesvědčen o tom, že byl na svém právu zkrácen rozhodnutím správního orgánu, tj. v tomto případě jak samotným rozhodnutím správního orgánu I. stupně při vydání napadeného rozhodnutí, tak v důsledku porušení práv při vedení správního řízení, týkající se návrhu na obnovu řízení.

Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí obou správních orgánů bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgán I. stupně neprováděl žádné šetření, dokazování, ani výslechy svědků. Také si nenechal zpracovat odborný posudek v oboru motorových vozidel, které by tvrzení žalobce potvrdil nebo vyvrátil. Správní orgán II. stupně porušil především procesní stránku správního řízení, když odsouhlasil žalobci nahlížení do spisu pro případné doplnění odvolání před vydáním správního rozhodnutí a poté před tímto termínem napadené rozhodnutí potvrdil. Pokud by správní orgán věnoval dostatečnou pozornost i platné judikatuře, věděl by, že technická závada může v jednotlivých případech vyloučit odpovědnost příslušné osoby za dopravní přestupek, potažmo i odpovědnost za škody způsobené provozem motorového vozidla. Jedná se např. o technickou závadu selhání brzd, prasknutí hydrauliky, závady měřícího zařízení, porucha světelné signalizace apod.

Domáhal se proto vydání rozsudku, který rozhodnutí žalovaného ze dne 9.10.2012 a také rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 22.8.2012 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že zcela odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí, ve kterém je podrobně popsáno, z jakých důvodů nebylo návrhu žalobce na povolení obnovy řízení vyhověno. K tvrzení žalobce, že byl postupem žalovaného zkrácen na svém právu nahlížet do spisu, odkázal žalovaný na svůj úřední záznam ze dne 8.10.2012, který je součástí spisového materiálu. Osobě, která telefonicky oprávněnou úřední osobu v této věci kontaktovala, bylo sděleno, kdo a za jakých podmínek může právo nahlédnout do spisu realizovat, aniž by došlo ke sjednání nějakého konkrétního termínu schůzky. Skutečnost, že žalovaný následně ve věci vydal rozhodnutí, aniž by žalobce nebo jeho zástupce své právo realizoval, nemůže jít k tíži žalovaného, který jako odvolací orgán nemá povinnost postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu, ledaže by byly v odvolacím řízení shromážděny nějaké další podklady pro vydání rozhodnutí, které nebyly součástí spisového materiálu správního orgánu I. stupně, což se však v daném případě nestalo. S ohledem na výše uvedené je žalovaný přesvědčen, že žalobce nebyl jeho postupem zkrácen na svých právech a navrhol, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že 23.4.2012 Magistrát města Jihlavy pod č.j. .... vydal rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že L. H. je vinný z přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož skutkovou podstatu naplnil porušením § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že dne 11.3.2012 v 16:11 hod jako řidič motorového vozidla zn. ...., rz. .... překročil na dálnici ..... km ..... ve směru jízdy na ....., nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici (130 km/hod) o ..... km/hod. Silničním rychloměrem zn. PolCam PC 2006 mu byla hlídkou DO Policie ČR, ... naměřena rychlost ..... km/hod. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení byla stanovena jako nejnižší možná naměřená rychlost vozidla na ... km/hod.

Na základě výše uvedených skutečností byla podle ust. § 125 c) odst. 4 písm. d) a odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona o přestupcích obviněnému uložena pokuta v částce 8.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající

v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6-ti měsíců ode dne nebytí právní moci rozhodnutí a byl zavázán k povinnosti zaplatit náklady správního řízení v částce 1.000,-Kč.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že dne 11.3.2012 vykonávala hlídka Dálničního oddělení Policie ČR, ... dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na dálnici ..... V 16:11 hod zaznamenala hlídka při jízdě ve směru na ..... osobní motorové vozidlo zn. .... rz. ...., které v úseku od km 114 do km 137 opakovaně překročilo nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici (130 km/hod). Silničním rychloměrem zn. PolCam PC 2006 byla jako nejvyšší rychlost naměřena ..... km/hod. Po zjištění přestupku bylo vozidlo hlídkou policie zastaveno a jako řidič byl na základě předložených dokladů ztotožněn obviněný L. H. Vzhledem k tomu, že uvedený přestupek nelze řešit v blokovém řízení, bylo hlídkou policie v souladu se zákonem sepsáno oznámení o přestupku, kde obviněný své písemné vyjádření škrtl a oznámení o přestupku podepsal. Na videozáznamu je zachyceno osobní motorové vozidlo zn. Audi, které celkem ve 12-ti případech překračuje nejvyšší dovolenou rychlost. Nejvyšší naměřená hodnota je ... km/hod. V jednotlivých sekvencích videozáznamu je na měřeném vozidle zřetelně čitelná registrační značka 1AN ..... Kopii Ověřovacího listu silničního rychloměru zn. PolCam PC 2006, v.č. .... je doložena platná kalibrace v době měření, a to od 11.11.2011 do 10.11.2012. Originál Ověřovacího listu je uložen na dálničním oddělení PČR ..... Ve výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 3.4.2012 má obviněný celkem 5 záznamů evidovaných od 3.12.2008 do 2.2.2011. 3 záznamy jsou evidovány pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Stav bodového hodnocení obviněného je ke dni 3.4.2012 3 body. Správní orgán I. stupně po posouzení všech důkazních prostředků dospěl k závěru, že přestupek je spolehlivě zjištěn a prokázán. Obviněný svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, ve kterém je stanoveno, že řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3.500 kg smí jet na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km/hod. Překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 74 km obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod a více nebo mimo obec o 50 km/hod a více.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.7.2012. Ve správním spise se pak nachází mimo jiné Oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu z 11.3.2012, úřední záznam policistů z 12.3.2012, videozáznam z místa přestupku ze dne 11.3.2012, výpis evidenční karty řidiče, ověřovací list č. .... týkající se silničního rychloměru PolCam PC 2006 v.č. ...., s tím, že ověření uvedeného rychloměru bylo provedeno dne 11.11.2011 v autorizovaném metrologickém středisku s platností ověření do 10.11.2012.

Poté bylo zahájeno správní řízení o přestupku a tato skutečnost byla žalobci řádně oznámena a současně byl předvolán k ústnímu projednání věci. K ústnímu jednání se žalobce omluvil s tím, že nečekaně onemocněl a zaslal proto správnímu orgánu písemně vyjádření k věci. V omluvě uvedl, že si je vědom přestupku a přestupek uznává, pouze by chtěl požádat správní orgán o mírnější trest za tento přestupek, když na svou omluvu napsal, že se již bude vyvarovávat přestupkům a bude dodržovat rychlost v obcích i mimo obec.

Z Protokolu o ústním projednání přestupku bylo zjištěno, že správní orgán provedl důkaz spisem Policie ČR, které tvoří oznámení o přestupku, oznámení o přestupku sepsaném na místě, videozáznam přestupku, ověřovací list silničního rychloměru a také úřední záznam policistů a výpis evidenční karty řidiče ze 3.4.2012.

Následně pak bylo vydáno již shora uvedené rozhodnutí, a to dne 23.4.2012, které nabylo právní moci dne 1.7.2012.

15.8.2012 byl doručen Magistrátu města Jihlavy návrh žalobce na obnovu správního řízení, když žalobce popsal důvody pro podání tohoto návrhu. Sdělil, že po prodeji vozidla kolega navrhovatele mu oznámil, že v souvislosti se zamýšleným prodejem při opakovaném vypůjčení vozidla nechal předmětné vozidlo v průběhu března 2012 prohlédnout v autoservisu v Praze 9 a přitom byly zjištěny závady, mimo jiné i na měřícím zařízení. Právní zástupce žalobce si poté vyžádal z uvedeného autoservisu podklady, ze kterých dodatečně vyplynulo, že předmětné auto, se kterým žalobce spáchal dopravní přestupek, vykazovalo v inkriminované době poruchu tachometru, takže navrhovatel ani při nejlepší vůli nemohl objektivně sledovat dodržování stanovené rychlosti. Tím tedy nemohlo dojít ke spáchání skutkové podstaty přestupku žalobcem, neboť podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, je přestupek zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. Uvedl, že dle ust. § 100 a násl. správního řádu může účastník původního řízení podat žádost o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ve věci u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval. Tuto žádost musí podat do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Důvodem k povolení obnovy správního řízení jsou v daném případě dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Podmínkou však je, že tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

V daném případě je zásadní novou skutečností fakt, že v inkriminované době nemohl žalobce objektivně sledovat dodržování předepsané rychlosti pro technickou poruchu měřícího zařízení, bezprostředně zjištěné jeho kolegou při technické prohlídce v rámci zamýšleného prodeje auta. Tato závažná skutečnost byla navrhovateli sdělena teprve 8.8.2012, když tento neprodleně prostřednictvím právního zástupce obstaral i písemné potvrzení o této skutečnosti. Je nepochybné, že pokud by žalobce věděl, že v době spáchání údajného přestupku vykazovalo jeho vozidlo technickou závadu, jistě by tento argument použil v rámci odvolacího řízení. Z těchto důvodů navrhoval zrušení rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy z 23.4.2012, které nabylo právní moci dne 1.7.2012. Předložil k této žádosti Potvrzení o technické závadě, pod nímž je razítko HS Autostružení, s.r.o., ..., Praha 9 a nečitelný podpis odpovědného zástupce, kde je uvedeno s datem 10.8.2012, že tento autoservis potvrzuje, že při diagnostice řídicích jednotek a zjišťování všech zaznamenaných závad v paměti (DTC chyby) při technické prohlídce dne 13.3.2012 byla u osobního vozidla pana L. H. zn. ...., rz. .... mimo jiné zjištěna závada měřícího zařízení (tachometru). Dále v Potvrzení uvedeno, že s ohledem na vytiženost zákazníka byla doporučena oprava

měřicího zařízení a dalších závad v co nejkratším termínu za účelem objektivního měření rychlosti vozidla, s tím, že potvrzení je vydáno na žádost právního zástupce zákazníka.

22.8.2012 Magistrát města Jihlavy pod č.j. .... JID: ..... vydal rozhodnutí, kdy žádost žalobce o obnovu řízení zamítl.

V odůvodnění pak uvedeno mimo jiné, že na základě provedeného šetření správní orgán I. stupně konstatuje, že v případě žalobce nejsou naplněny podmínky stanovené v ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, a to podmínka:

- že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Skutečnost deklarovaná v předloženém potvrzení ze dne 10.8.2012, nikterak nedoložená, měla být zjištěna dne 13.3.2012, přestupek byl spáchán dne 11.3.2012, správní řízení zahájeno dne 10.4.2012 (oznámení o zahájení správního řízení o přestupku a předvolání obviněného žadatel osobně převzal dne 10.4), rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 1.6.2012. Po celou dobu správního řízení mohl a měl žadatel tento důkaz uplatnit. K obecným právním zásadám, převzatým do českého práva recepsí práva římského, náleží mimo jiné zásada ignorantia iuris non excusat, tedy „neznalost práva neomlouvá“, jakož i zásada vigilantibus iura scripta sunt, ve významu „zákony slouží bdělým, tedy těm, kteří důsledně dbají na svá práva“.
- že předložený důkaz je žadateli ku prospěchu – pokud měl žadatel dle svého tvrzení, ve vozidle nesprávně funkční rychloměr, nesvědčí to z hlediska provozu na pozemních komunikacích v jeho prospěch, ale naopak v jeho neprospěch. Tato skutečnost nemůže znamenat, že by žadatel nebyl odpovědný za spáchaný přestupek, protože k odpovědnosti za přestupky spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti postačí zavinění z nedbalosti (§ 3 zákona č. 200/1990 Sb.).

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal do něho odvolání, když zdůrazňoval, že nemohl důkaz předložit při správním řízení, když se o něm dozvěděl až po ukončení správního řízení, a to ještě v souvislosti s prodejem svého osobního vozidla, tj. několik dní před podáním návrhu na obnovu řízení.

9.10.2012 pak žalovaný vydal rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil (rozhodnutí č.j. ...., sp. zn. ....

V odůvodnění pak mimo jiné uvedeno, že se žalovaný ztotožňuje se závěry učiněnými správním orgánem I. stupně, v tom směru, že podmínky pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu nebyly splněny. V první řadě uvedl, že důkazní břemeno týkající se prokázání dříve neznámých skutečností nebo důkazů, které existovaly v době původního řízení, a které nebylo možné uplatnit v původním řízení, leží na žadateli. Odvolatel (coby žadatel) však pouze prokázal, že dne 13.3.2012 byla při kontrole jeho vozidla zjištěna mj. závada na tachometru. Neprokázal však již, že se o existenci této vady dozvěděl až dne 8.8.2012, jak sám uvádí v podaném odvolání a že tedy tuto skutečnost nemohl uplatnit již v řízení před

správním orgánem I. stupně, popř. v odvolacím řízení. Jednou z dalších podmínek proto, aby bylo možno vyhovět žádosti účastníka na obnovu řízení je, že nové skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Posouzení toho, zda nové skutečnosti mohou nebo nemohou odůvodňovat jiné řešení otázky, je pak věcí správního uvážení. I v tomto směru se žalovaný ztotožnil se závěrem, ke kterému došel správní orgán I. stupně, neboť podle názoru krajského úřadu by předložené potvrzení nemohlo ovlivnit jiné řešení předmětné otázky. Podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (tzv. nedbalost nevědomá). Podle ust. § 3 zákona o přestupcích pak k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, přičemž k odpovědnosti za přestupek postačí i tzv. zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Jak již vyplývá z výpisu z EKŘ odvolatele, je tento držitelem řidičského oprávnění od roku 2004 (tzn. asi 8 let) a musí se tak jednat o zkušeného řidiče (o tom svědčí i jednotlivé výpisy přestupků v jeho kartě řidiče, ze kterých je zřejmé, že se od roku 2008 soustavně dopouští přestupku). V případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 74 km/hod (tzn. o více než 50 %) pak takto zkušený řidič přinejmenším měl a mohl vědět, že překračuje nejvyšší dovolenou rychlost a že se tak dopouští výše uvedeného přestupku. Krajský úřad pak ani v žádném případě nemůže souhlasit s argumentací odvolatele v tom smyslu, že vzhledem k rychlosti pohybu ostatních vozidel bylo samotné překročení rychlosti zrelativizováno a objektivně zkresleno. Tuto námitku jednoznačně vyvrací pořízená videosekvence zachycující odvolatele při páčání výše uvedeného přestupku, ze kterého je bez jakýchkoliv pochybností zřejmý způsob jízdy odvolatele včetně toho, jak kontinuálně předjíždí všechna vozidla jedoucí v jeho směru (rozdíl mezi jeho rychlostí a rychlostí, jakými se pohybují jím předjížděná vozidla je značný a zcela evidentní). Navíc, pokud byla dne 13.3.2012 zjištěna výše uvedená závada, ještě to samo o sobě neznamena, že se tato závada projevovala již dne 11.3.2012, tedy v den spáchání přestupku. V daném případě tedy nebyly splněny podmínky pro vyhovění žádosti odvolatele, neboť jednak neprokázal, že by se v daném případě jednalo o novou skutečnost (resp. důkaz), kterou nemohl uplatnit již v řízení před správním orgánem I. stupně, popř. v odvolacím řízení a jednak předkládaná skutečnost (resp. důkaz) nemůže odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (pozn. v tomto ohledu krajský úřad považuje za vhodné korigovat názor správního orgánu I. stupně v tom směru, že v případě předloženého potvrzení se nejedná o důkaz (popř. skutečnost), který by nebyl odvolateli ku prospěchu, nýbrž právě o důkaz (popř. skutečnost), který neodůvodňuje jiné řešení otázky, jež byla předmětem řízení). Dále uvedeno, že řízení o návrhu na obnovu řízení má dvě stádia, a to „řízení o povolení obnovy“, ve kterém se řeší, zda má být původní řízení obnoveno a „řízení obnovené“, ve kterém v případě, že obnova byla povolena, se znovu meritorně rozhodne o věci, o němž bylo pravomocně rozhodnuto v původním řízení.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil na žádost žalobce jednání, kdy žalobce uvedl, že v době, kdy byl stavěn policisty při měření rychlosti, se jim snažil říci, že rychlost, kterou jel, neodpovídá rychlosti, kterou policisté naměřili. Protože však policisté trvali na svém, žalobce s přestupkovým jednáním souhlasil. Teprve v srpnu 2012 při prodeji vozidla se však dozvěděl, že při prohlídce vozidla v březnu 2012 byla zjištěna závada tachometru. Právě toto byl důvod, proč podával návrh na obnovu řízení. Dalším důvodem byla procesní pochybení ze strany správního orgánu, neboť žalobce žádal o nahlédnutí do správního spisu, což mu bylo sice dovoleno správním orgánem, tento však ve věci rozhodl dříve, než žalobce stihl do správního spisu nahlédnout. Dále žalobce uvedl, že do autoservisu mu vozidlo v březnu 2012 dával jeho známý, neboť žalobce je hodně pracovně vytížený. Vozidlo mu také ze servisu vyzvedával

známý, který ho asi měsíc nebo dva po vyzvednutí ze servisu užíval. Když žalobci vozidlo vracel, řekl mu o závadách, které na vozidle byly zjištěny, to však bylo již poté, kdy se měl dopustit přestupku, který mu byl kladen za vinu. Vozidlo k prohlídce do servisu žalobce dával proto, že minil vozidlo prodat a chtěl vědět, zda je v pořádku. Když pak vozidlo prodával, kupujícímu také sdělil, jaké závady byly na vozidle zjištěny a uvedl je také do kupní smlouvy. Uvedl, že je soukromý podnikatel, podniká v oblasti maloobchod, velkoobchod a v době, kdy po převzetí vozidla ze servisu ho měl půjčené známý, jezdíval autem buďto s přítelkyní nebo se svým otcem. U jednání pak uváděl, že přestupkového jednání, tj. překročení povolené rychlosti se dopustil v květnu, vozidlo pak v červenci nebo v srpnu prodával. Na autoservis se obracel proto, aby se ubezpečil o tom, jaké závady na vozidle byly. Zdůraznil, že žádost o obnovu řízení podával proto, že byla jednak porušena pravidla procesní, zejména proto, že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci, tj. že např. žalobce nebyl vyslechnut za přítomnosti kontrolujících policistů, nebo že ve věci nebyl vypracován znalecký posudek znalcem z příslušného oboru.

Zástupce žalovaného u jednání soudu pak uvedl, že i v případě skutečností, že by skutečnosti uváděné žalobcem byly pravdivé, by to nic nemohlo změnit na původním rozhodnutí správních orgánů, neboť u žalobce došlo k velmi výraznému překročení rychlosti, takže žalobce jako řidič musel vědět, že rychlost, kterou jede je výrazně vyšší nad rychlost povolena zákonem. O nefunkčním tachometru by se dalo uvažovat pouze v případě, že by došlo snad k překročení rychlosti např. o 10, maximálně 20 km/hod, kterou by nemusel třeba řidič zaznamenat, pokud by se nedíval na tachometr.

Žalobce uvedl, že v době, kdy byl stavěn policií pro překročení rychlosti věděl, že rychlost překročil, dle jeho názoru však mohl jet maximální rychlostí 150 – 170 km/hod, rozhodně nejel takovou rychlostí, jak mu naměřila policie.

Žaloba žalobce důvodná není.

Soud k tomuto závěru dospěl z následujících důvodů:

Podle § 100 odst. 1 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování

Podle odst. 2 § 100 účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy

řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

Žalobce postavil svůj návrh na obnovu řízení na tom, že až poté, kdy rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, z něhož vyplynulo, že žalobce překročil povolenou rychlost na dálnici 74 km/hod dne 11.3.2012, se dozvěděl, a to poté, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci o tom, že 13.3.2012 v autoservisu na jeho vozidle byla zjištěna mimo jiné závada tachometru a protože žalobce vozidlo do servisu nedával ani ho z něho nevyzvedával, o této skutečnosti se dozvěděl až z potvrzení autoservisu vydaného 10.8.2012 na žádost jeho právního zástupce.

Žalobce se přestupkového jednání dopustil 11.3.2012. Vozidlo bylo dáno, jak z potvrzení vyplývá, do servisu 13.3.2013, takže z uvedeného potvrzení vydaného dne 10.8.2012 vůbec nevyplývá, že předmětná závada na tachometru byla již dne 11.3.2012. Z potvrzení z 10.8.2012 vůbec nevyplývá, že žalobce se o té skutečnosti, že byla zjištěna 13.3.2012 závada na tachometru jeho vozidla, dozvěděl právě až dne 10.8.2012. Toto by bylo také skutečně nelogické a soud uvedené tvrzení pokládá za tvrzení ryze účelové. Žalobce totiž tvrdí, že je soukromý podnikatel, vozidlo potřebuje denně k pracovním cestám v tuzemsku i do zahraničí, bydlí ve společné domácnosti s babičkou, které je 76 let a je zcela odkázána na pomoc své rodiny a žalobce vypomáhá také jako řidič při cestách do zdravotnických zařízení, neboť ostatní členové rodiny nemají oprávnění k řízení motorových vozidel. Tuto skutečnost žalobce uváděl např. v Žádosti o upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti, která byla zaslána na Magistrát města Jihlavy dne 24.10.2012. Bylo by totiž naprosto nepravděpodobné, aby žalobce, který vozidlo denně potřebuje k účelům pracovním a často i soukromým, by bezprostředně (2 dny) po spáchání přestupku vozidlo předal svému známému, aby ho odvezl do servisu a po jeho vyzvednutí mu ho nechal v užívání 1 – 2 měsíce, aniž by se dozvěděl od svého známého, že na vozidle jsou některé technické závady, a to např. mimo jiné závada na tachometru.

I pokud by soud vzal tvrzení žalobce za pravdivé, nic by to nezměnilo na tom, že tato skutečnost, o níž se ani neví, zda existovala v době původního řízení, by byla žalobci ku prospěchu. Žalobce totiž překročil povolenou rychlost (130 km/h) o 74 km/hod, což je velmi výrazné překročení rychlosti a musel by jako řidič, který není začátečník, ale jezdí již několik let, a to, jak sám uvedl, denně, vědět, že povolenou rychlost překračuje výrazně, i kdyby jeho tachometr vykazoval technickou závadu. Zvláště, když z policejního spisu vyplynulo, že v měřeném úseku předjížděl naprosto všechna před ním jedoucí vozidla a jeho rychlost v uvedeném úseku byla měřena několikrát.

Soud tedy uzavírá, že i pokud by bylo najisto postaveno, že 13.3.2012 byla na tachometru žalobce závada, nic by to neměnilo na jeho odpovědnosti za spáchané přestupkové jednání, a to ani pokud by bylo najisto postaveno, že o závadě na tachometru se dozvěděl až 10.8.2012. Tato skutečnost by rozhodně nemohla být ku prospěchu žalobce, tedy nemohl by to být žádný důvod pro obnovu řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Soud tedy uzavírá, že podmínky ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu posoudily oba správní orgány správně, rozhodnutí řádně, důkladně a logicky zdůvodnily a proto soud

dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není a jako takovou ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, ten nežádal, aby ve věci bylo nařízeno ústní jednání, žádal ho žalobce, zástupce žalovaného se však k jednání soudu dostavil, přičemž jel ze svého pracoviště z Jihlavy do Brna a zpět. Soudu předložil vyúčtování jízdného včetně technického průkazu vozidla. Tuto částku, která představuje 1.240,-Kč, má povinnost žalovanému žalobce zaplatit, proto, že žalovaný měl ve věci úspěch.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. května 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně